

W zimowy wieczór 22 lutego 1810 r. we wsi Żelazowa Wola, niedaleko Warszawy, przyszedł na świat genialny polski kompozytor i pianista Fryderyk Chopin.

Зимним февральским вечером 22 февраля 1810 г. недалеко от Варшавы в местечке Желязова Воля родился величайший гений – польский композитор и пианист Фредерик Шопен.

Afla Mammadova

FRYDERYK CHOPIN ФРЕДЕРИК ШОПЕН

Los nie szczędził mu dramatycznych zdarzeń. Choć był z pochodzenia Polakiem i żarliwie kochał ojczyznę, długą część swojego życia spędził na obczyźnie. Mimo to możemy uznać Chopina za kompozytora narodowego, najważniejszego przedstawiciela polskiej muzyki romantycznej. Jego polonezy, mazurki i walce zyskały uznanie już za życia twórcy.

Mały Fryderyk рос otoczony muzyką. Jego ojciec grał na skrzypcach i flecie. Matka śpiewała i grała na fortepianie. Małeńki Fryderyk słysząc śpiew mamy lub dźwięki muzyki granej przez ojca zaczynał głośno płakać. Rodzice podejrzewali nawet, że chłopczyk

Neобычно сложилась жизнь Шопена. Поляк по происхождению, горячо любивший Родину, все свои годы провел на чужбине. Шопен остается глубоко национальным композитором и основоположником польской классической музыки. Его полонезы, мазурки, вальсы были признаны еще при жизни композитора.

Маленький Шопен рос в окружении музыки. Его отец играл на скрипке и флейте. Мать хорошо пела и играла на фортепиано. Еще не умея говорить, ребенок начинал громко плакать, услышав пение матери или игру отца. Родители полагали,

Dom urodzenia Fryderyka Chopina w Żelazowej Woli
<http://ru.mazovia.travel/>

nie lubi muzyki, lecz wkrótce przekonali się, iż było wręcz przeciwnie. W wieku pięciu lat Fryderyk, pod czujnym okiem starszej siostry Ludwiki, wykonywał już proste utwory. Wkrótce jego nauczycielem został znany w Warszawie muzyk – Wojciech Żywny. Gdy Chopin skończył lat siedem po raz pierwszy wystąpił publicznie. Niedługo później usłyszała o nim cała Warszawa.

Miłością do muzyki ludowej zapalał mały Fryderyk już w dzieciństwie. Podczas wypraw za miasto z ojcem lub kolegami chłopczyk na długo zatrzymywał się pod oknami chat, skąd dobiegał głos ludowych pieśni. Elementy polskiego folkloru stały się nieodłączną częścią jego późniejszej twórczości.

Po ukończeniu liceum Chopin podjął studia w akademii muzycznej. Jego opiekunem został słynny kompozytor Józef Elsner, który od razu rozpoznał miarę geniuszu młodzieńca. Jesienią 1830 r. Chopin skończył 20 lat. Obok ocen na liście egzaminacyjnej jego nauczyciel zanotował: „Fryderyk Chopin – geniusz muzyczny”. Młody kompozytor był już wtedy w ojczyźnie rozpoznawalny. Jego polonezy, mazurki i dwa koncerty fortepianowe były dobrze znane wielbicielom muzyki. Również recitale młodzieńca okazały się wielkim sukcesem.

Jeszcze w tym samym 1830 r. Chopin wyruszył w długie tournée po Europie. Żegnając się z Fryderykiem, przyjaciele wręczyli mu naczynie wypełnione ziemią ojczystą, kawałeczkiem Polski, który miał wspierać go na duchu podczas dalekich wojaży. Nikt wtedy nie mógł przewidzieć, że ta garść ziemi będzie musiała dodawać mu otuchy przez długie 19 lat...

Do Wiednia, gdzie przebywał Chopin, dotarła straszliwa wieść o wybuchu w Warszawie powstania listopadowego. Swoją gorę, ból i niepokój przelał kompozytor w muzykę. Tak zrodziła się, przez wielu uważana za największe dzieło geniusza, etiuda c-moll, nazwana później „Rewolucyjną”. Jesienią 1831 r.

что Фредерик не любит музыку, но вскоре они убеждаются, что это совсем не так. К 5-ти годам он уже исполняет несложные пьесы, разучивая их под руководством старшей сестры Людвиги. Его педагогом становится известный в Варшаве музыкант Войцех Живный. Первое выступление маленького Шопена состоится в 7 лет. Вскоре о Шопене узнает вся Варшава.

С детства у него проявилась любовь к народной музыке. Во время загородных прогулок с отцом или товарищами, мальчик подолгу останавливался под окнами какой-нибудь хаты, откуда доносились народные напевы. Народная музыка становится неотъемлемой частью его творчества.

После окончания лицея Шопен поступает в высшую школу музыки. Его педагогом была известный композитор Юзеф Эльснер, который вскоре понимает, насколько гениален его ученик. Осенью 1830 г. Шопену исполнилось 20 лет. Его учитель Эльснер рядом с оценками в экзаменационном листе написал: «Фредерик Шопен – музыкальный гений». На Родине в Польше он уже признанный композитор. Его полонезы, мазурки, два фортепианных концерта хорошо известны всем любителям музыки. Его выступлениям сопутствует шумный успех.

В 1830 г. Шопен отправляется в длительное концертное путешествие по Европе. Прощаясь с Фредериком, друзья вручили ему кубок с родной землей, кусочек Польши, который должен был согревать его на чужбине. Никто не знал, что эта горсть земли станет ему утешеньем долгие 19 лет...

В Вену, где в то время находился Шопен, приходит тревожная весть о ноябрьском восстании в Варшаве. Свое горе, возмущение, боль Шопен изливает в музыку. Так рождается величайшее творение гения Этюд до минор, известный под названием «Революционный». Осенью 1831 г. Шопен приезжает в Париж, где живет до конца своей жизни. Концерты в Париже принесли ему славу. «Шапки долой господа, перед вами гений!» писал потрясенный музыкой Шопена, композитор Роберт Шуман. Его произведениями восхищались музыканты Ф. Лист, Г. Берлиоз, художник Э. Делакруа, поэт Г. Гейне и другие. В то время во Франции оказалось немало поляков, бежавших из Польши после разгрома Ноябрьского восстания. Жил в Париже в изгнании и великий польский поэт Адам Мицкевич.

Встретившись впервые, Шопен и Мицкевич навсегда стали друзьями. В Париже на многие годы близким другом Шопена стала французская пи-

Chopin przyjechał do Paryża, w którym z przerwami mieszkał do śmierci. Koncerty w stolicy Francji przyniosły mu sławę i uznanie. „Chapeau bas, Panowie! Czapki z głów! Przed wami geniusz” – pisał zachwycony muzyką Chopina kompozytor Robert Schumann. Wykonania Chopina podziwiali m. in. kompozytorzy: Franciszek Liszt, Hector Berlioz, malarz Eugène Delacroix, poeta Heinrich Heine. W tym czasie we Francji mieszkało także wielu Polaków, zmuszonych do emigracji po upadku powstania listopadowego. Wśród nich przebywali na wygnaniu wielcy polscy poeci Cyprian Kamil Norwid i Adam Mickiewicz.

Gdy raz się spotkali, Chopin i Mickiewicz na zawsze pozostali sobie bliscy. Przyjaciółką Chopina w Paryżu była też przez lata francuska pisarka George Sand. Kompozytor największą uwagę poświęcał jednak tworzeniu. Spod jego palców wyszły nowe etiudy, polonezy, nokturny, preludia i mazurki. Fryderyka zaczęto nazywać wirtuozem fortepianu.

Nie dane mu było walczyć o niepodległość ojczyzny z bronią w ręku, stał się więc ambasadorem polskiej muzyki i otworzył światu oczy na wielkość swojej nacji. Ostatni koncert zagrał właśnie przed polską diasporą.

Zmarł 17 października 1849 r. na rękach swojej siostry Ludwiki. Został pochowany na paryskim cmentarzu Père-Lachaise. Przyjaciele zanieśli na jego grób puchar z ojczyzną ziemią. Serce Fryderyka, zgodnie z wolą kompozytora, wróciło do Warszawy. Starsza siostra ukrywszy je pod płaszczem, przewiozła skarb przez granicę rosyjskiego imperium. Przechowywane w kościele Św. Krzyża w Warszawie serce wielkiego Polaka stało się narodową relikwią.

W czasie II wojny światowej niemieccy okupanci zniszczyli pomnik kompozytora, zakazali wykonywania jego muzyki. Polscy patrioci ukryli serce Chopina w bezpiecznym miejscu, aby jak płomień świeciło Polakom w ciemne dni hitleryzmu. Po zakończeniu wojny muzyka Fryderyka Chopina zabrzmiała z nową siłą. I nawet dziś, przyjeżdżając do Warszawy z różnych krajów i miast, ludzie przychodzą do kościoła Św. Krzyża, ażeby w zadumie przystanąć przed skromną kamienną płytą, na której wiecznym ogniem goreją słowa: „Gdzie skarb twój, tam i serce twoje”.

сательница Жорж Санд. Все свое внимание он направляет на творчество. Появляются новые этюды, полонезы, ноктюрны, прелюдии, mazurki. Шопена стали называть певцом фортепиано.

Ему не довелось с оружием в руках отстаивать независимость своей Родины, но он стал полководцем польской музыки и открыл миру самобытность и величие своего народа. Свой последний концерт Шопен дал в пользу польских эмигрантов.

17 октября 1849 г. он умер на руках своей сестры Людвиги и был похоронен на кладбище Пер-Лашез. Друзья принесли на его могилу кубок с землей. А сердце его как он и завещал было отправлено в Варшаву. Старшая сестра Людвиги укрывала его плащом и тайно провезла через границу Российской империи в Варшаву. Захороненное в костеле Святого Креста сердце великого певца польской земли стало святыней его народа.

Захватив Польшу во время Второй Мировой войны фашисты разрушили памятник композитору в Варшаве, запретили исполнять его музыку. Польские патриоты спрятали сердце Шопена в надежном месте. Оно как пламя светило полякам в черные дни

Помник Фредерика Chopina
(Лazienki Królewskie w Warszawie)

гитлеризма. Когда закончилась война, и польский народ стал свободным, музыка Шопена зазвучала с новой силой. И теперь, приезжая в Варшаву из разных городов и стран, люди снова идут к костелу Святого Креста, чтобы молча постоять у скромной каменной плиты, на которой вечным огнем горят слова: «Где сокровище твое, там и сердце твое».